

Na osnovu člana 112. stav 1. tačka 2. Ustava Republike Srbije, donosim

UKAZ

o proglašenju Zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost

Proglašava se Zakon o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost, koji je donela Narodna skupština Republike Srbije na Drugoj sednici Drugog redovnog zasedanja u 2019. godini, 7. oktobra 2019. godine.

PR broj 103

U Beogradu, 7. oktobra 2019. godine

Predsednik Republike,

Aleksandar Vučić, s.r.

ZAKON

o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost

Član 1.

U Zakonu o porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS”, br. 84/04, 86/04 – ispravka, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – dr. zakon, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 i 30/18), posle člana 7. dodaju se naziv člana 7a i čl. 7a–7v, koji glase:

„Vrednosni vaučeri

Član 7a

Vrednosni vaučer, u smislu ovog zakona, je instrument za koji postoji obaveza da se prihvati kao naknada ili deo naknade za isporučena dobra ili pružene usluge, ako su dobra koja se isporučuju, odnosno usluge koje se pružaju, identitet isporučilaca tih dobara, odnosno pružalaca tih usluga i uslovi upotrebe vrednosnog vaučera naznačeni na samom vrednosnom vaučeru ili povezanoj dokumentaciji (u daljem tekstu: vrednosni vaučer).

Vrednosni vaučer može biti jednonamenski i višenamenski.

Jednonamenskim vrednosnim vaučerom iz stava 2. ovog člana smatra se vrednosni vaučer za koji su mesto isporuke dobara, odnosno mesto pružanja usluga na koje se vrednosni vaučer odnosi i iznos PDV koji se za promet tih dobara, odnosno usluga obračunava i plaća u skladu sa ovim zakonom poznati u trenutku izdavanja vrednosnog vaučera.

Višenamenski vrednosni vaučer iz stava 2. ovog člana je vrednosni vaučer koji nije jednonamenski vrednosni vaučer iz stava 3. ovog člana.

Vrednosni vaučer može biti u fizičkom ili elektronskom obliku.

Vrednosnim vaučerom ne smatra se instrument koji imaocu daje pravo na popust pri nabavci dobara, odnosno usluga, a koji ne uključuje pravo na nabavku dobara, odnosno usluga, kao ni prevozne karte, ulaznice, poštanske marke i sl.

Član 7b

Svaki prenos jednonamenskog vrednosnog vaučera koji izvrši poreski obveznik u svoje ime smatra se isporukom dobara, odnosno pružanjem usluga na koje se vrednosni vaučer odnosi. Stvarna isporuka dobara ili stvarno pružanje usluga u zamenu za jednonamenski vrednosni vaučer, koji je isporučilac prihvatio kao naknadu ili deo naknade, ne smatraju se nezavisnom transakcijom.

Ako je prenos jednonamenskog vrednosnog vaučera obavio poreski obveznik u ime drugog poreskog obveznika, taj prenos smatra se isporukom dobara, odnosno pružanjem usluga na koje se vrednosni vaučer odnosi, a koje je izvršio poreski obveznik u čije ime je izvršen prenos jednonamenskog vaučera.

Kada stvarni isporučilac dobara, odnosno pružalac usluga i poreski obveznik koji je, delujući u svoje ime, izdao jednonamenski vrednosni vaučer, nisu ista lica, smatra se da je stvarni isporučilac dobara, odnosno pružalac usluga izvršio promet dobara, odnosno usluga povezanih s tim vrednosnim vaučerom poreskom obvezniku koji je izdao jednonamenski vrednosni vaučer.

Član 7v

Stvarna isporuka dobara, odnosno pružanje usluga u zamenu za višenamenski vrednosni vaučer koji je isporučilac dobara, odnosno pružalac usluga prihvatio kao naknadu ili deo naknade za taj promet oporezuje se PDV u skladu sa ovim zakonom, dok svaki prethodni prenos tog višenamenskog vrednosnog vaučera nije predmet oporezivanja PDV.

Ako prenos višenamenskog vrednosnog vaučera izvrši poreski obveznik koji nije poreski obveznik koji vrši stvarnu isporuku dobara, odnosno pružanje usluga u skladu sa stavom 1. ovog člana, smatra se da prenosilac višenamenskog vrednosnog vaučera pruža usluge distribucije, reklame ili druge usluge koje se oporezuju PDV u skladu sa ovim zakonom.”.

Član 2.

U članu 10. stav 1. tačka 4) reči: „nije obveznik PDV ili nije izvršilo promet dobara i usluga” zamenjuju se rečima: „da za to nije imalo obavezu u skladu sa ovim zakonom”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Za promet dobara i usluga iz stava 2. ovog člana, koji se vrši između obveznika PDV, pravila za određivanje poreskog dužnika iz stava 2. ovog člana primenjuju se isključivo ako je taj promet izvršen između obveznika PDV evidentiranih za obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim zakonom.”.

Dosadašnji st. 3. i 4. postaju st. 4. i 5.

Član 3.

U članu 10a stav 1. reči: „vrši oporezivi promet dobara i usluga” brišu se, a posle reči: „u Republici” dodaju se reči: „vrši promet dobara i usluga za koji postoji obaveza obračunavanja PDV, odnosno promet dobara i usluga za koji je propisano poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza u skladu sa ovim zakonom”.

U stavu 2. reči: „oporezivi promet dobara i usluga” zamenjuju se rečima: „promet dobara i usluga iz stava 1. ovog člana”.

Član 4.

U članu 11. dodaju se st. 3–5, koji glase:

„Izuzetno od stava 1. tačka 3) ovog člana, ako se promet dobara vrši na brodu, odnosno u letilici ili vozu u toku prevoza putnika, mestom prometa smatra se mesto polaska broda, letilice ili voza.

Ako se prevoz putnika vrši u oba smera, povratna vožnja smatra se posebnim prevozom.

Mestom polaska iz stava 3. ovog člana smatra se prvo voznim redom planirano mesto ukrcavanja putnika.”.

Član 5.

U članu 12. posle stava 8. dodaje se novi stav 9. i st. 10–13, koji glase:

„Izuzetno od stava 6. tačka 4) podtačka (5) ovog člana, ako se usluge predaje jela i pića za konzumaciju na licu mesta faktički pružaju na brodu, odnosno u letilici ili vozu u toku prevoza putnika, mestom prometa smatra se mesto polaska broda, letilice ili voza.

Ako se prevoz putnika vrši u oba smera, povratna vožnja smatra se posebnim prevozom.

Mestom polaska iz stava 9. ovog člana smatra se prvo voznim redom planirano mesto ukrcavanja putnika.

Ako prebivalište i boravište pružaoca, odnosno primaoca usluge nisu u istom mestu, mesto prometa usluge određuje se prema mestu boravišta.

Za promet usluga telekomunikacija, radijskog i televizijskog emitovanja i usluga pruženih elektronskim putem, mestom sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca usluga smatra se mesto određeno na osnovu kriterijuma i pretpostavki za određivanje mesta sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca tih usluga.”.

Dosadašnji stav 9, koji postaje stav 14, menja se i glasi:

„Ministar bliže uređuje šta se smatra uslugama iz stava 6. tačka 1), tačka 4) podtačka (5), prevoznim sredstvima iz tač. 5), 6) i tačka 7) podtačka (8), uslugama iz tačke 7) podtač. (10) i (12) ovog člana, kao i kriterijum i pretpostavke za određivanje mesta sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca usluga iz stava 13. ovog člana, uključujući i način njihove primene.”.

Član 6.

U članu 16. tačka 2a) reči: „uključujući i usluge neposredno povezane sa tim uslugama koje pruža isto lice” zamenjuju se rečima: „usluga neposredno povezanih sa tim uslugama, kao i usluga tehničke podrške prilikom korišćenja softvera, hardvera i druge opreme na određeni vremenski period”.

Član 7.

U članu 24. stav 1. tačka 4) podtačka (3) reči: „veća od 100 EUR, u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije” zamenjuju se rečima: „jednaka ili veća od 6.000 dinara”.

Posle tačke 16v) dodaje se tačka 16g), koja glasi:

„16g) promet dobara i usluga koji se vrši u okviru realizacije infrastrukturnih projekata izgradnje autoputeva za koje je posebnim zakonom utvrđen javni interes;”.

Posle stava 3. dodaje se novi stav 4, koji glasi:

„Obveznik PDV koji je izvršio promet dobara putniku iz stava 1. tačka 4) ovog člana dužan je da na njegov zahtev izda dokumentaciju na osnovu koje putnik može ostvariti povraćaj PDV u skladu sa ovim zakonom.”.

U dosadašnjem stavu 4, koji postaje stav 5, reč: „ostvaruje” zamenjuje se rečima: „može da ostvari”.

Dosadašnji stav 5. postaje stav 6.

U dosadašnjem stavu 6, koji postaje stav 7, reči: „stava 5.” zamenjuju se rečima: „stava 6.”.

Dosadašnji st. 7. i 8. postaju st. 8. i 9.

U dosadašnjem stavu 9, koji postaje stav 10, reči: „šest meseci od dana izdavanja računa za taj promet” zamenjuju se rečima: „12 meseci od dana otpremanja dobara u inostranstvo”.

Dosadašnji st. 10. i 11. postaju st. 11. i 12.

U dosadašnjem stavu 12, koji postaje stav 13, reči: „st. 1–3.” zamenjuju se rečima: „st. 1. i 2.”, a reči: „stava 9.” zamenjuju se rečima: „stava 10.”.

Član 8.

U članu 26. tačka 1) reči: „tač. 5), 10), 11) i 13)–16v)” zamenjuju se rečima: „tač. 5), 10), 11) i 13)–16g)”.

U tački 1g) posle reči: „zamene” dodaju se reči: „i popravke”.

U tački 2) reči: „sa sistemom odlaganja” brišu se.

Tačka 4) menja se i glasi:

„4) za posebne namene, na osnovu odluke Vlade;”.

U tački 7) reči: „članom 216. i članom 217. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS”, br. 18/10, 111/12 i 29/15)” zamenjuju se rečima: „članom 245. i članom 246. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS”, broj 95/18)”.

Član 9.

U članu 30. stav 5. menja se i glasi:

„U promet dobara i usluga za utvrđivanje procenta srazmernog poreskog odbitka iz stava 4. ovog člana ne uračunava se:

- 1) promet opreme i objekata za vršenje delatnosti;
- 2) ulaganje u objekte za vršenje delatnosti za koje se naplaćuje naknada;
- 3) povremeni promet nepokretnosti koje izvrši obveznik kojem promet nepokretnosti nije uobičajena delatnost koju obavlja;
- 4) povremeni promet usluga iz člana 25. stav 1. ovog zakona.”.

Posle stava 5. dodaju se novi st. 6. i 7, koji glase:

„Povremenim prometima nepokretnosti iz stava 5. tačka 3) ovog člana smatraju se najviše dva prometa nepokretnosti u jednoj kalendarskoj godini.

Povremenim prometima usluga iz stava 5. tačka 4) ovog člana smatraju se najviše dva prometa usluga u jednoj kalendarskoj godini.”.

Dosadašnji stav 6. postaje stav 8.

Posle dosadašnjeg stava 6, koji postaje stav 8, dodaje se stav 9, koji glasi:

„Izuzetno, ako utvrđeni procenat srazmernog poreskog odbitka iz stava 4. ovog člana iznosi najmanje 98%, obveznik nije dužan da vrši podelu prethodnog poreza u skladu sa ovim zakonom.”.

Dosadašnji stav 7. postaje stav 10.

Član 10.

Član 44. menja se i glasi:

„Član 44.

Ako obveznik PDV u računu za isporučena dobra i usluge iskaže veći iznos PDV od onog koji u skladu sa ovim zakonom duguje, odnosno iznos PDV a da za to nije imao obavezu u skladu sa ovim zakonom, dužan je da tako iskazani PDV plati.

Obveznik PDV iz stava 1. ovog člana ima pravo da ispravi iznos PDV ako je izdao novi račun sa ispravljenim iznosom PDV, odnosno račun u kojem nije iskazan PDV i ako poseduje dokument primaoca računa u kojem je navedeno da PDV iskazan u prvobitnom računu nije korišćen kao prethodni porez.

Novi račun iz stava 2. ovog člana obavezno sadrži napomenu da se tim računom zamenjuje prethodno izdati račun.

Lice koje iskaže PDV u računu, a nije obveznik PDV, dužno je da iskazani PDV plati.

Lice iz stava 4. ovog člana nema pravo da ispravi iskazani iznos PDV.”.

Član 11.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjivaće se od 1. januara 2020. godine, osim odredaba čl. 7. i 8. i odredaba koje sadrže ovlašćenja za donošenje podzakonskih akata koje će se primenjivati od dana stupanja na snagu ovog zakona.